

این مطلب تلخیصی از مجموعه نظرات و بیانیه های برخی گروههای سازماندهنده اعتراض به ملاقات سران هشت کشور است. - رزا روشن

سران هشت کشور صنعتی پنهان در پشت دیوارهای بزدلی!

ملاقات سران هشت کشور صنعتی جهان در واقع نمایش سمبلیک قدرت جهانی شدن سرمایه داری و سیاست های نئولیبرال است. این ملاقات برای تحکیم سیستم جهانی و هماهنگی آن است. این ملاقات ها که از سال ۱۹۹۰ بطور مرتب شروع شده است، در ابتدا اعتراضی را در بر نداشت اما هشت سال پیش در بیرمنگام انگلیس حدود ۴۰۰ گروه مختلف از تمام جهان فعالیت شان را علیه این ملاقات های سالیانه هماهنگ کرده و تحت نام "اکسیون جهانی مردم" موفق شدند بیش از ۵۰۰۰۰ نفر از اقصا و نقاط جهان علیه شبکه "جهانی سازی از بالا" را سازماندهی کنند. شبکه ضد "جهانی سازی از بالا" از طریق وبسایت اینترنتی خود به اسم

dissentnetwork.org

در سال ۲۰۰۴ توانست این اعتراضات را هرچه بهتر و گسترده تر سازماندهی کند. مبارزه علیه ملاقات هشت کشور صنعتی در واقع حول بی اعتبار کردن سیاست های جهانی این کشورها و تحت شعار "این قدرتها اعتبار ندارند" شکل گرفت. در عمل تحت این شعار "جنبش جنبش ها" فعالیت خود را گسترده تر کرد.

امسال در تاریخ پنج شنبه ۷ جولای، گروههای مختلف ضد "جهانی سازی از بالا" مارش بزرگ خود را در کشور آلمان در نزدیکی برلین در شهری بنام هایلینگه دام حومه روستوک انجام خواهند داد. گروههای محلی سعی خواهند کرد مانع نشستن هواپیماهای سران هشت کشور شوند و فرودگاه را بروی آنها ببندند و با شعار «جلوی لیموزین هایشان را بگیریم» سعی خواهد شد که از این ملاقات جلوگیری شود.

دیوار بزدلی به طول سه متر در اطراف هتل ملاقات سران هشت کشور کشیده شده است. این دیوار سه و نیم متر عرض دارد که یک متر آن در زمین است. برای این دیوار تا بحال ۱۲ و نیم میلیون یور و هزینه شده است و بیش از ۲۰۰۰۰ پلیس و نیروی امنیتی از آن محافظت می کند. شعارهای این تظاهراتها از جمله "دیوار بزدلی را خراب کنید، مهمانی بوگندوهای سرمایه داری را بهم بزنید"، "دیوار بزدلی مظهر خشونت دولت است"، "مرگ بر پادشاه عزیز!" است.

گروههای علیه انرژی هسته ای، علیه جنگ، علیه امپریال و امپریالیست، علیه سرمایه داری، فاشیسم، راسیسم و علیه سیستم حاکم، علیه نظامیگری، همراه با گروههای که خواهان مرزهای باز برای حرکت انسانها هستند، طرفداران حقوق بشر، حقوق پناهندگی، کلیسا و اتحادیه ها، گروههای چپ غیر سنتی، شبکه های انتقادی علیه سیستم تا براندازی سیستم، گروه "محلی فعالیت کن، جهانی فکر کن"، چپ های علیه پارلمان، نیروهای ضد سرمایه داری و مردسالاری، ادعانانه کره زمین، بلوک سیاه، و بلوک های رنگی دیگر اعلام همبستگی و شرکت فعال خود را در مارش بزرگ روز ۷ ژوئیه اعلام کرده اند.

آنها در اطلاعیه هایشان به افکار عمومی جهان می گویند «آنها هشت نفرند اما ما شش میلیون علیه سیاست های آنها هستیم، این هشت نفر اعتباری ندارند، هر زمان که دور هم جمع می شوند علیه زمین و انسان توطئه می کنند، به همین دلیل اعتراض علیه ملاقات سالیانه شان، بطور سمبلیک محل اعتراض و مخالفت ما در جهت بهم زدن این ملاقات است.»

هفته مقاومت علیه سیاست های سران هشت کشور صنعتی از تاریخ ۲ تا ۸ جولای است که هم زمان با ملاقات سران هشت کشور از ۶ تا ۸ جولای است.

"کنفرانس آلترناتیو" در نزدیکی محل ملاقات سران انجام می شود. نیروهای شرکت کننده در کنفرانس آلترناتیو نمایندگان اعتراضات اجتماعی، محیط زیست، جنبش صلح، اتحادیه های کارگری چپ، جریانات حقوق بشر و حقوق پناهندگان، شبکه های براندازی تا انتقادی علیه جهانی شدن از نوع نئولیبرال، نیروها و فعالین علیه سرمایه

داری، علیه امپریال(ایست)، نیروهای زنان علیه تبعیض جنسیتی و پدر سالاری هستند. محل کنفرانس آلترناتیو در کمپ ها و چادرهایی است که در نزدیک محل ملاقات سران هشت کشور در هتل

Kempinski Heiligendamm

در شهر هایلینگه دام است.

کنفرانس آلترناتیو در صدد جهانی تر کردن شبکه مقاومت علیه سیاست های نئولیبرال سیستم سرمایه داری است. جهانی شدن از نوع کنونی آن که توسط بانک جهانی، صندوق بین المللی پول و سازمان تجارت جهانی، ناتو و اتحادیه مشترک اروپا به کل جهان دیکته می شود، باعث فقیرتر شدن مردم جهان شده است. در این جهان ظاهرا متمدن و محصول چند دهه جهانی شدن از بالا در هر ثانیه یک انسان می میرد. سیاست های دیکته شده بخصوص در بیست سال اخیر باعث ورشکسته شدن بسیاری از کشورهای جنوب و ثروتمندتر شدن هر چه بیشتر انحصارات بزرگ شده است.

به گفته برخی نیروهای درون کنفرانس آلترناتیو هدف نشان دادن سیاست های اشتباه نهادهای بین المللی کنونی است. هم چنین پیدا کردن راه حل های درست جهانی شدن از پائین. کنفرانس آلترناتیو خواهان یافتن راههای دیگری (سیستم بهتری) است که زندگی بهتری را برای تمام انسانها تضمین کند. هم چنین ایجاد جامعه بدون قدرت و سلسله مراتبی برای بسیاری از نیروهای شرکت کننده در این کنفرانس اهمیت دارد. اغلب شرکت کنندگان در این اعتراضات علیه نظم سرمایه، نظم امپریال(ایست) هستند و می دانند که جهان آینده نتیجه مستقیم مبارزات اجتماعی است که اکنون جاری است. همانگونه که جامعه کنونی نتیجه مبارزات اجتماعی گذشته است. تاریخ جامعه بشری کماکان تاریخ مبارزات اجتماعی است که جامعه کنونی را شکل داده و مبارزات کنونی ما نیز تاثیرش را بر آینده کل بشر خواهد نهاد.

سیاست های تا کنونی نئولیبرالیسم در جهت از بین بردن هرچه بیشتر خدمات دولتی و اجتماعی بجای نابودی تجهیزات نظامی و نظامی گری بوده است. این جهانی شدن باعث تباهی زمین و انسان شده است. بیشترین سود این نوع جهانی شدن را انحصارات نظامی و انرژی تا کنون برده اند. با توجه به فقیرتر شدن هرچه بیشتر شدن کشورهای جنوب و ثروتمندتر شدن کشورهای شمال مرکز ثقل جنبش ها تا کنون خارج از حیطه دولت های سران هشت کشور صنعتی بوده است. اما حدود چند سالی است که با از بین بردن خدمات اجتماعی در شمال، دست اندازی بیش از پیش در محیط زیست و آلودگی آن، سلامت و زندگی مردم شمال نیز به خطر افتاده است. و اکنون با شبکه سازی این اعتراضات و هماهنگ کردن آنها در شمال و جنوب، این جنبش ها توانسته اند بطور جهانی علیه این سیاست ها اعتراض کنند. در بسیاری از کشورهای بی که سران هشت کشور نماینده دولتی آنها هستند، خیزش های منطقه ای علیه این سیاستها شکل گرفته است. در نتیجه این خیزشها نشان می دهد که این دولتمردان کشورهای شمال مشروعیت و اعتبار خود را در کشورهای خود از دست داده اند.

در تاریخ ۴ جولای نیز قرار است جنبش "بدون مرز، بدون ملیت" با شعار آزادی حرکت مردم جهان و علیه سیاست های قلعه سازی کشورهای شمال، اعتراض بزرگی را سازمان دهند. کل این روز به حرکت پناهجویان، پناهندگان، مهاجران و بدون مدرک ها و ..... تعلق دارد.

سیاست های جهانی سازی نئولیبرال باعث فقر، نابودی، جنگ، بیکاری و بسیاری از بی عدالتی های اجتماعی در کشورهای باصطلاح جنوب یا فقیر شده است و این در حالی است که حکومت های کشورهای شمال مسبب اصلی این مصائب هستند. این دولتها بدور مرزهای خود در مستحکمی را علیه ورود این نیروهای مصیبت دیده ساخته اند. در واقع انسان هایی که به دلیل سیاست های سوداگرانه انحصارات در گرداب جنگ، بیکاری و فقر و مرگ دست و پا می زنند و برای فرار از این گرداب راه فرار بسوی شمال را می گزینند اما پشت دیوارهای اروپا، آمریکا و اکثر کشورهای شمال قرنطینه می شوند.

حاکمان نظم سرمایه دارانه کنونی جهان از یکسو مرزها را بروی انسانها می بندند اما در زمان نیاز همین حکومتها به اسم پناهجو و پناهنده، کارگر ارزان مورد نیازشان را با کنترل بسیار وارد می کنند. شعار "ما اینجا هستیم، چرا که شما در کشورهای ما جنگ و فقر براه انداخته اید" شعار اصلی تظاهرات ۴ جولای در هایلینگه دام است.

زنانه شدن روزافزون فقر یکی از نتایج مصیبت بار نئولیبرال است. طیف وسیعی از زنان نیز در این مبارزات چند روزه شرکت فعال دارند. سیاست های جهانی سازی نئولیبرالی بیش از دو دهه است که علاوه بر استثمار وحشیانه نیروی کار زنان بعنوان ارزانترین و مطیع ترین نیروی کار، آنان را در صنعت سکس بصورت کالا بکار گرفته اند. بسیاری از زنان کشورهای جنوب، در کشورهای شمال بعنوان کالای جنسی مصرف می شوند. سودآوری صنعت سکس بعد از تجهیزات نظامی در رتبه دوم است. بسیاری از زنان با شرکت شان در تظاهرات

روز ۴ ژوئیه خواهان کشاندن مسئله زنان به صحنه سیاسی بزرگ جهان هستند. تبعیض جنسیتی، فرامیختگی و فراطبقاتی بر تمامی زنان جهان روا می شود، از این رو پاسخ جهانی می خواهد. زنان در شمال نیز در همبستگی با خواهرانشان از تاریخ ۲ تا ۴ ژوئیه علیه نظام سرمایه داری مردسالار در جلسات بحث و تبادل نظر و اعتراضات همگام با دیگران اعلام همبستگی کرده اند.

اعتراضات طرفداران محیط زیست در روز جمعه ۸ جولای تحت نام "جهانی شدن نئولیبرالی باعث استثمار هر چه بیشتر زمین و انسان شده است. این پروسه در نهایت به نابودی هر دو منجر می شود."

۱۹ می ۲۰۰۷

rosa_roshan@yahoo.de

برای اطلاعات بیشتر می توانید به آدرس های گروه های هماهنگ کننده این اعتراضات، جدول برنامه های هفته مقاومت مراجعه کنید:

زبان مختلف است 14 این وبسایت به

<http://dissentnetzwerk.org/node/49>

جدول برنامه های هفته مبارزه علیه نشست سران

<http://dissentnetzwerk.org/node/1844>

تلفن های تماس در آلمان برای کسب اطلاعات ضروری در مورد جی ایت

۰۳۰۴۰۹۸۵۴۰۶

چهارشنبه ها ۱ تا ۵ بعدازظهر

۰۱۶۰۹۵۳۱۴۰۲۳

در تمام طول هفته